

коіа-то ште умножява твои-ты силы, колко-то по горѣ ся изкачовашь по стръмный-тѣ пѣть на добродѣтели-ты. Ште найдешь, че чловѣкъ е много поблагородень отъ колко-то ни ся показва да е, стига само да рачи, и да рачи непрѣклонно да достигне свое-то высоко назначеніе, а негово-то назначеніе е да ся очисти отъ всицкы-ты низкы стремленіа и да усвои поблагородны-ты до крайность, слѣдователно да ся възвыси за да приеме вѣчно Бога.

Ревнуйвай животъ-тѣ, нѣ ревнуйвай го не за неговы-ты временны удоволствиіа и низкы желаніа; ревнуйвай го за негово-то достолѣніе, за высокѣ-тѣ и божественнѣ-тѣ странѣ неговѣ. Ревнуйвай животъ-тѣ, като богоугодно пѣприще на добродѣтели-ты, кое-то ся открыва во славу Бога, и кое-то е и славно и нужно за насъ. Ревнуйвай животъ-тѣ со всицкы-ты неговы скѣрби и найпаче за тыіа скѣрби, зашто-то умѣрваніе-то на скѣрби-ты е высочина-та негова, и чрезъ тѣхъ зараждѣтъ ся и произраставѣтъ въ чловѣческый-тѣ умѣ мысли и желаніа великодушны.

Не забравяй обаче, че животъ-тѣ за кого-то си длѣженъ да имашь толкосъ почетъ, е кратко-временъ. Не го расточявай на суетны развлѣченіа. Употреблявай толкосъ врѣмя само на раз-